

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย
โดยใช้แบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทยตามการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา*

The Comparison of Thai Language Learning Achievement in Thai Language
on Parts of Speech by Using Thai Language on Parts of Speech Exercises
Based on CIPPA Model Learning Management of Mathayom 1 Students
at Dhammamethisueksa School

พุทธิพล เก่งไฉไล^{1*} อรรถพงษ์ ผิวเหลือง² สุนทร อนันต์บุญเขต³

Phutthiphon Kengchailai^{1*} Atthaphong Phiwheung² Soontorn Anaboonkhet³

¹คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

¹Faculty of Education Mahamakut Buddhist University Lanna Campus

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

²Faculty of Education Mahamakut Buddhist University Lanna Campus

³โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา / Dhammamethisueksa School

*Corresponding author e-mail: phu.combig@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา และ 3) ศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ซึ่งจัดให้หน่วยสุ่มเป็นห้องเรียน การวิจัยเป็นรูปแบบกึ่งทดลอง ซึ่งใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียวในการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกทักษะ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 และการทดสอบค่า t-test แบบ Dependent Samples ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา มีประสิทธิภาพ 82.31/83.08 ซึ่งสูงกว่า

* Received: 5 September 2024, Revised: 8 December 2024, Accepted: 10 December 2024

เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ชนิดของคำในภาษาไทย; การจัดการเรียนรู้; รูปแบบซิปปา

ABSTRACT

This research aimed to: 1) develop and evaluate the effectiveness of a Thai parts of speech skill practice book for Grade 7 students at Thammamethee Suksa School based on the 75/75 standard, 2) compare the students' learning achievement on parts of speech in Thai before and after instruction using the CIPPA instructional model, and 3) study the students' opinions toward the CIPPA instructional model. The sample consisted of Grade 7 students at Thammamethee Suksa School, selected using cluster sampling, with the classroom as the sampling unit. The research employed a quasi-experimental design with a one-group pretest-posttest model. The research instruments included: 1) lesson plans, 2) the skill practice book, 3) a learning achievement test, and 4) a student opinion questionnaire. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, effectiveness index (E1/E2), and dependent samples t-test. The results showed that: 1) the skill practice book on parts of speech in Thai had an effectiveness score of 82.31/83.08, which was higher than the standard criterion of 75/75, 2) the post-instruction learning achievement of students was significantly higher than the pre-instruction score at the .05 level, and 3) students' opinions toward the CIPPA instructional model were at a high level.

Keywords: Learning achievement; Thai language on parts of speech, learning management; CIPPA model

บทนำ

ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3R8C) ถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาความรู้ โดยประกอบด้วยทักษะด้านการอ่านและการเขียน ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องมีความสามารถในการอ่านและเขียนเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดไว้ว่า การศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการพัฒนาบุคคลและสังคมผ่านการเรียนรู้ การฝึกฝน การอบรม และการสืบทอดวัฒนธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องเกิดจากการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้สังคม โดยเฉพาะในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ที่เน้นว่าการจัดการศึกษาควรยึดถือหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการศึกษาจะต้องสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ ตามธรรมชาติของแต่ละคน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2553) นอกจากนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กล่าวถึงคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไว้ว่า ผู้เรียนสามารถสะกดคำ เข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค อีกทั้งในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทยเกี่ยวกับตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ระบุว่านักเรียนสามารถสร้างคำในภาษาไทย วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคได้อย่างถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ชนิดของคำในภาษาไทย หมายถึง คำประเภทหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย เสียงและความหมาย เสียงอาจเป็นเสียงที่ใช้พูดหรือเป็นเสียงที่แสดงผ่านตัวหนังสือ คำในภาษาไทยแบ่งออกเป็น 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน (วิเชียร เกษประทุม, 2558) การจัดแบ่งคำตามชนิดนี้มีจุดประสงค์เพื่อระบุหน้าที่ของคำในประโยค ซึ่งทำให้ชนิดของคำแตกต่างกันไปตามบทบาทในประโยค โดยจากการศึกษางานวิจัยก่อนหน้านี้ พบว่า งานวิจัยส่วนมากได้ทำการศึกษาในเรื่องชนิดของคำในภาษาไทย เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการเข้าใจชนิดของคำในภาษาไทย หลายคนสับสนและไม่สามารถจำแนกชนิดของคำได้ ดังเช่น งานวิจัยของวรภรณ์ ทรายทอง และสิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2565) รัชนิกร สุดใจ และสง่า วงศ์ไชย (2564) และศิริณา ไกรศิริ (2561) พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ในด้านหลักภาษาต่ำกว่าด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องชนิดของคำในภาษาไทย

การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา คือ แนวทางการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ในรูปแบบนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนโดยแท้จริง โดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่มซึ่งช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์และการทำงานร่วมกัน ทิศนา ขัมมณี (2556; 2560) ได้กล่าวถึง CIPPA Model ว่าเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และทำความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างลึกซึ้ง โดยกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การทบทวนความรู้เดิม 2) การค้นคว้าหาความรู้ใหม่ 3) การทำความเข้าใจข้อมูลหรือความรู้ใหม่ 4) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่ม 5) การสรุปและจัดระเบียบความรู้ 6) การปฏิบัติหรือแสดงผลงาน และ 7) การประยุกต์ใช้ความรู้ นอกจากนี้ งานวิจัยของพิษณุ อยู่พ่วง และภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์ (2565) พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ งานวิจัยของนันทน์ภัส ดวงคำ และสรรัช ชูชีพ (2567) พบว่า ผลความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนงานวิจัยของประวิทย์ ธงชัย (2566) ธรรมกิริติ บวบมี (2565) และมานิตย ลังก้า (2564) ต่างสรุปว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในรูปแบบนี้อยู่ในระดับมากที่สุด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทยตามการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา การจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้จะนำนวัตกรรมการสอนมาใช้เป็นพื้นฐาน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การวิจัยนี้

มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาไทยในเรื่องชนิดของคำ รวมทั้งช่วยแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน และยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นรูปแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) โดยใช้วิธีการกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวและการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One-group Pretest-Posttest Design) ดังนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย
 - 1.1 ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 6 จากโรงเรียนธรรมเมธีศึกษา ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต 5 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 รวมจำนวน 45 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากโรงเรียนเดียวกันในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้อง รวม 13 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนชายจำนวน 13 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 0 คน โดยกลุ่มตัวอย่างนี้ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม ซึ่งจัดให้หน่วยสุ่มเป็นห้องเรียน เนื่องจากเป็นโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการวิจัยและได้รับอนุญาตให้ทำการวิจัยได้
 - 1.2 ด้านเนื้อหาที่ใช้ คือ สารการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสารการเรียนรู้ภาษาไทย สารที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ตัวชี้วัด ม.1/3 วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค หัวข้อเรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย
 - 1.3. ด้านระยะเวลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ตั้งแต่เดือนมิถุนายน - กันยายน พ.ศ. 2567 จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน และ 1 ชั่วโมงต่อวัน ทั้งนี้ ไม่รวมระยะเวลาทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน
 - 1.4. ด้านตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกทักษะ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็น

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้

3.1.1 ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อตรวจสอบมาตรฐานและตัวชี้วัดของการเรียนชนิดของคำในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จะทดลองกับนักเรียน

3.1.2 วิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1.3 ศึกษากำหนดการสอนที่จัดทำในหน่วยการเรียนรู้ วางแผนการกิจกรรมในแต่ละแผนตามกำหนดการสอน

3.1.4 กำหนดองค์ประกอบที่เป็นส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) ส่วนหัวแผน ประกอบด้วย ชื่อหน่วย ชื่อแผนฯ รวมทั้งมาตรฐานและตัวชี้วัด 2) จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงสมรรถนะ 3) ความคิดรวบยอด 4) สาระการเรียนรู้ 5) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 6) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 7) ชิ้นงาน/ภาระงาน 8) กระบวนการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา 9) สื่อ/วัสดุ/อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้ 10) การวัดและประเมินผลฐานสมรรถนะ 11) สะท้อนผลหลังจากการจัดการเรียนรู้ และ 12) บันทึกหลังการสอน

3.1.5 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการพัฒนาความสามารถในการเรียนชนิดของคำในภาษาไทย

3.1.6 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทยตามการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา

3.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ โดยผลการหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือ จะต้องได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีประสิทธิภาพ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ชุดนี้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 3.70 จึงถือว่าเป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความถูกต้องและสมบูรณ์ขึ้นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพก่อนที่จะนำไปสอนกับกลุ่มตัวอย่าง

ผลการสร้างเครื่องมือ ทำให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนการสอนตามนวัตกรรมและแสดงให้เห็นขั้นตอนของการใช้นวัตกรรมตามที่กำหนด จำนวน 3 แผน แผนการจัดการเรียนรู้แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 6 ชั่วโมง ดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง คำนามและคำสรรพนาม 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำกริยาและคำวิเศษณ์ และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำบุพบท คำสันธานและคำอุทาน

3.2 แบบฝึกทักษะ

3.2.1 ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน เรื่อง แบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทย จำนวน 6 ชุด ประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะเรื่องคำนาม 2) แบบฝึกทักษะเรื่องคำสรรพนาม 3) แบบฝึกทักษะเรื่องคำกริยา 4) แบบฝึกทักษะเรื่องคำวิเศษณ์ 5) แบบฝึกทักษะเรื่องคำบุพบท และ 6) แบบฝึกทักษะเรื่องคำสันธานและคำอุทาน

3.2.2 นำแบบฝึกทักษะที่ได้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาประสิทธิภาพ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งรายการประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะประกอบด้วย ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านรูปแบบ ด้านการใช้ภาษา และด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ โดยผลการหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือ จะต้องได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีประสิทธิภาพ ซึ่งแบบฝึกทักษะชุดนี้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 4.77 จึงถือว่าเป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เทคนิคการเขียนข้อสอบแบบหลายตัวเลือก และวิธีการสร้างแบบทดสอบหลายตัวเลือก

3.3.2 วิเคราะห์ตัวชี้วัด วัตถุประสงค์การเรียนรู้ และสาระสำคัญ

3.3.3 จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบตามแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของบลูม

3.3.4 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ เป็นแบบชนิดปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ให้ครอบคลุมตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยข้อสอบที่สร้างขึ้นมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3.3.5 นำแบบทดสอบที่สร้างแล้วนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับจุดประสงค์การใช้ภาษา และความเหมาะสมของคำถาม รวมถึงตัวเลือกของแบบทดสอบ นำไปวิเคราะห์หาข้อบกพร่องแล้วปรับปรุงให้เหมาะสม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาข้อสอบแต่ละข้อ ดังนี้

คะแนน + 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

คะแนน - 1 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

3.3.6 นำผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป

3.3.7 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้เรียนในเนื้อหาเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างมาแล้ว

3.3.8 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติรายข้อเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ โดยพิจารณาจากค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 - 1.00 เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ

3.3.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเรียนชนิดของคำในภาษาไทยไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR20 ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder and Richardson, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.72 สามารถนำไปใช้ได้

3.3.10 จากนั้นนำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเรียนชนิดของคำในภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถที่มีคุณภาพตามเกณฑ์แล้วไปใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 แบบสอบถามความคิดเห็น

3.4.1 ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดทฤษฎีการศึกษาความคิดเห็น

3.4.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น เรื่อง การแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา

3.4.3 นำแบบสอบถามที่ได้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาประสิทธิภาพ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยผลการหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือ จะต้องได้ค่าเฉลี่ย 4.00 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีประสิทธิภาพ ซึ่งแบบสอบถามชุดนี้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 5.00 จึงถือว่าเป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้

4. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

4.1 ปฐมนิเทศนักเรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ การเตรียมตัว และการเข้าร่วมกิจกรรมตามขั้นตอนอย่างถูกต้องเหมาะสม

4.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของนวัตกรรม ซึ่งสรุปกิจกรรมสำคัญของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ได้ 7 ขั้นตอน ตามกระบวนการเรียนรู้รูปแบบซิปปา

4.3 ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนใบงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ชนิดของคำในภาษาไทย เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลของคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนหลังเรียนของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพกระบวนการ (E1) และค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E2)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเก็บคะแนนผลงานการเรียนรู้ชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคน และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เพื่อนำมา

วิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการทดสอบค่า t-test แบบ Dependent Samples

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาของนักเรียน และนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยสำหรับการแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 1.50 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 และการทดสอบค่า t-test แบบ Dependent Samples

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 แสดงข้อมูลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนน ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการทดสอบระหว่างเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทยตามการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คนที่	ก่อน เรียน (30)	คะแนนแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)						รวม (60)	หลังเรียน (30)
		ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่		
		1 (10)	2 (10)	3 (10)	4 (10)	5 (10)	6 (10)		
1	12	6	10	5	10	6	10	47	25
2	13	7	9	7	9	10	10	52	28
3	8	5	8	7	8	5	8	41	24
4	14	7	9	10	10	8	10	54	29
5	13	7	9	9	9	9	8	51	27
6	13	8	8	9	9	8	8	50	28
7	20	5	9	7	7	9	9	46	19

คนที่	ก่อนเรียน (30)	คะแนนแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)						รวม (60)	หลังเรียน (30)	
		ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่	ชุดที่			
		1 (10)	2 (10)	3 (10)	4 (10)	5 (10)	6 (10)			
8	13	9	9	9	10	10	9	56	27	
9	9	8	6	8	9	9	8	48	23	
10	7	7	8	7	5	8	8	43	28	
11	8	6	10	8	9	9	9	51	9	
12	14	8	10	7	10	10	10	55	28	
13	17	8	8	8	8	10	6	48	29	
Σx	161	91	113	101	113	111	113	642	324	
$\bar{x}$	12.38	7.00	8.69	7.77	8.69	8.54	8.69	49.38	24.92	
S.D.	3.71	1.22	1.22	1.30	1.44	1.56	1.18	4.48	5.57	
ร้อยละ	41.28	E1 = 82.31							E2 = 83.08	
ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (E1/E2) เท่ากับ 82.31/83.08										

จากตารางที่ 1 พบว่า แบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา มีประสิทธิภาพ 82.31/83.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 75/75

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา แสดงข้อมูลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	ΣD	ΣD^2	t-test
ก่อนเรียน	13	30	12.38	3.71	41.28	163	2471	14.89*
หลังเรียน	13	30	24.92	5.57	83.08			

* ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา

ด้าน ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	ด้านการเตรียมเนื้อหาการสอน	4.36	0.67	มาก	4
2	ด้านวิธีการถ่ายทอดความรู้	4.49	0.06	มาก	3
3	ด้านการบูรณาการและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.95	0.18	ปานกลาง	5
4	ด้านความรู้ความสามารถของผู้สอน	4.51	0.51	มาก	2
5	ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.62	0.63	มากที่สุด	1
รวม		4.39	0.41	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.63) รองลงมา คือ ด้านความรู้ความสามารถของผู้สอน ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.51) ด้านวิธีการถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.06) ด้านการเตรียมเนื้อหาการสอน ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.67) และด้านการบูรณาการและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.18) ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ผลการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 พบว่า แบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา มีประสิทธิภาพ 82.31/83.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยแต่ละขั้นตอนมีความต่อเนื่องและเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม โดยใช้คำถามกระตุ้นการคิด เช่น “นักเรียนจำชนิดของคำในภาษาไทยที่เคยเรียนรู้ได้หรือไม่” มีกิจกรรมระดมสมองเป็นกลุ่มเพื่อรื้อฟื้นความรู้เดิม ใช้สื่อภาพหรือเกม เช่น การจับคู่คำกับประเภท ในขั้นตอนนี้ นักเรียนระลึกถึงความรู้เดิมเกี่ยวกับชนิดของคำในภาษาไทย อีกทั้งช่วยเตรียมความพร้อมทางจิตใจและกระตุ้นความสนใจ ขั้นตอนที่ 2 การค้นคว้าหาความรู้ใหม่ โดยแนะนำชนิดของคำในภาษาไทย เช่น คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ พร้อมตัวอย่าง จัดให้นักเรียนค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมในห้องสมุดหรือผ่านอินเทอร์เน็ต แจกใบความรู้หรือใบงานพร้อมคำถามนำเพื่อช่วยแสวงหาข้อมูล ในขั้นตอนนี้ นักเรียนเข้าใจชนิดของคำในภาษาไทยและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ช่วยเสริมสร้างทักษะการค้นคว้าข้อมูล ขั้นตอนที่ 3 การทำความเข้าใจข้อมูลหรือความรู้ใหม่ โดยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด เช่น การจัดกลุ่มคำ หรือเติมคำในประโยค นำความรู้ใหม่มาประยุกต์กับโจทย์หรือสถานการณ์สมมติ เช่น การแต่งประโยคที่ใช้ชนิดของคำต่าง ๆ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้อย่างเข้าใจ และเกิดการประมวลผลข้อมูลอย่างมีเหตุผล ขั้นตอนที่ 4 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่ม โดยจัดนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ให้แลกเปลี่ยนคำตอบหรือความคิดเห็นจากแบบฝึกหัด ใช้กิจกรรม เช่น การจับคู่คำถาม-คำตอบระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ในขั้นตอนนี้ นักเรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม สามารถเข้าใจความคิดที่หลากหลายจากเพื่อนร่วมกลุ่ม ขั้นตอนที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ โดยให้แต่ละกลุ่มเขียนสรุปความรู้ใหม่ เช่น แผนผังความคิดหรือทำแผ่นโปสเตอร์ ครูสังเคราะห์เนื้อหาเพิ่มเติมและย้ำประเด็นสำคัญ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนเข้าใจภาพรวมของเนื้อหาที่เรียน และมีแนวทางสำหรับการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ขั้นตอนที่ 6 การปฏิบัติหรือแสดงผลงาน โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอแผนผังความคิดหรือคำตอบต่อชั้นเรียน ใช้กิจกรรมสาธิต เช่น แต่งประโยคหรือบทสนทนาโดยใช้ชนิดของคำที่เรียนรู้ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนกล้าแสดงออกและพัฒนาทักษะการนำเสนอ เน้นการตรวจสอบความถูกต้องขององค์ความรู้ และขั้นตอนที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ โดยให้โจทย์สถานการณ์จริง เช่น เขียนเรียงความโดยใช้ชนิดของคำครบทุกประเภท จัดกิจกรรมแข่งขัน เช่น การสร้างประโยคให้ตรงกับชนิดของคำที่กำหนด ในขั้นตอนนี้ นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์จริง เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chibani (2017) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยนักเรียนมีความรู้พื้นฐานเดิม และสามารถต่อยอดไปสู่ความรู้ใหม่ได้ สามารถรับรู้ได้จากแนวคิด คำศัพท์ และข้อมูลอื่น ๆ ที่เก็บไว้ในหน่วยความจำ และสอดคล้องกับแนวคิดของ อารมณ์ ใจเที่ยง (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการคิด กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหา ฯลฯ จนสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ นอกจากนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของนันทน์ภัส ดวงคำ และสรรัช ชูชีพ (2567) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมตตาศึกษาในพระราชูปถัมภ์ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมตตาศึกษาในพระราชูปถัมภ์ ผลการศึกษา พบว่า ผลทดสอบประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมตตาศึกษาในพระราชูปถัมภ์ มีประสิทธิภาพ 80.50/80.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 75/75 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภาพรณี พิลาธรรมย์ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการสะกดคำและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเรื่อง อ่านออก เขียนได้ และสื่อสารเป็น โดยใช้รูปแบบการสอนตามโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการสะกดคำและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เรื่อง อ่านออก เขียนได้ และสื่อสารเป็น โดยใช้รูปแบบการสอนตามโมเดลชิปปา (CIPPA Model) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการศึกษา พบว่า หนังสือการพัฒนาทักษะการสะกดคำและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เรื่อง อ่านออก เขียนได้ และสื่อสารเป็น โดยใช้รูปแบบการสอนตามโมเดลชิปปา (CIPPA Model) มีประสิทธิภาพ 82.66/82.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากผู้วิจัยได้นำกระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปามาประยุกต์ใช้กับสื่อนวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านชนิดของคำในภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนันทน์ภัส ดวงคำ และสรรัช ชูชีพ (2567) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดของคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมตตาศึกษาในพระราชูปถัมภ์ ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดของคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมตตาศึกษาในพระราชูปถัมภ์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภาพรณี พิลาธรรมย์ (2565) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสือการพัฒนาทักษะการสะกดคำและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เรื่อง อ่านออก เขียนได้ และสื่อสารเป็น โดยใช้รูปแบบการสอนตามโมเดลชิปปา ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือการพัฒนาทักษะการสะกดคำและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เรื่อง อ่านออก เขียนได้ และสื่อสารเป็น โดยใช้รูปแบบการสอนตามโมเดลชิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา พบว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา อยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้วิจัยได้นำกระบวนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาที่มีขั้นตอนเป็นระบบมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิษณุ อยู่พ่วง และภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและแปลความหมายแผนที่ รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปทุมพิทยาคม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปทุมพิทยาคม ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษาควรจัดทำนโยบายด้านครูผู้สอนต้องมีการ ประยุกต์ใช้ นวัตกรรมจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัยนี้ นำไปปรับปรุงวิธีการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ชนิดของคำในภาษาไทยของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.2 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษาควรจัดทำนโยบายให้ครูผู้สอนนำกระบวนการและนวัตกรรมที่เป็นต้นแบบนี้ไปพัฒนาต่อ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างยั่งยืน

1.3 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ส่งผลให้เกิดความสนใจในการเรียนของนักเรียนมากขึ้น ดังนั้น โรงเรียนธรรมเมธีศึกษาควรจัดทำนโยบายสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการใช้เครื่องมือนี้ ในกระบวนการสอนเพื่อรักษาความสนใจดังกล่าว

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.1 ครูสามารถนำสื่อ/นวัตกรรมที่เป็นแบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทยตามการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาจากการวิจัยนี้ไปปรับใช้ เพื่อพัฒนาทักษะด้านชนิดของคำในภาษาไทยให้แก่ นักเรียน และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้น

2.2 โรงเรียนและครูสามารถใช้นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการวิจัยนี้ในการพัฒนา ทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2.3 ครูสามารถนำกระบวนการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้เพิ่มเติมในการวิจัยครั้งต่อไป

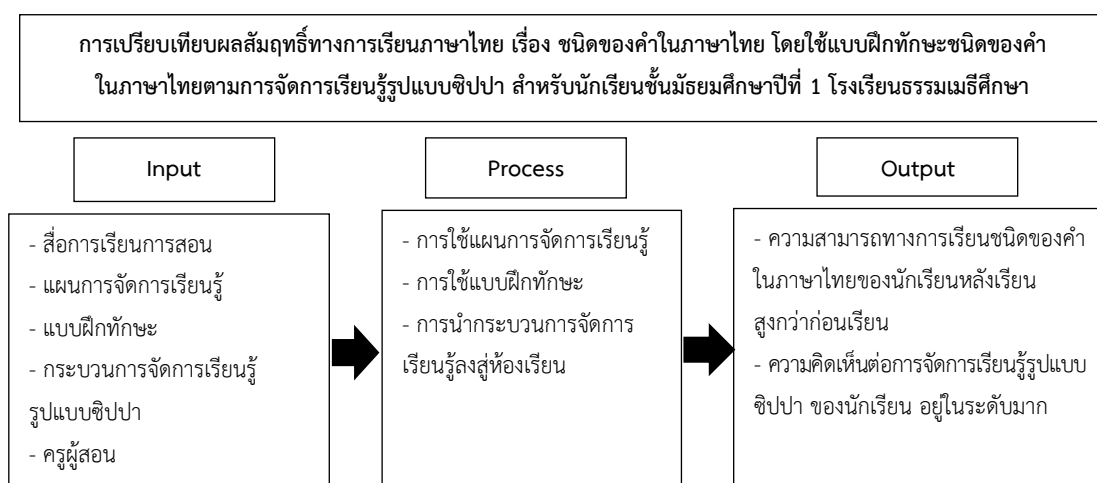
3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยโดยนำการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ไปทดลองใช้กับสาระการเรียนรู้ในภาษาอื่น ๆ เช่น ชนิดของคำในภาษาจีน ชนิดของคำในภาษาอังกฤษ เป็นต้น

3.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทยตามการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนแห่งอื่น

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะชนิดของคำในภาษาไทยตามการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมเมธีศึกษา การวิจัยครั้งนี้สามารถสร้างองค์ความรู้โดยได้แนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับชนิดของคำในภาษาไทย และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้สูงขึ้นตามศักยภาพของนักเรียน ดังรูปภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551*. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ทิตนา แชนนี. (2556). *รูปแบบการเรียนการสอน ทางเลือกที่หลากหลาย*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แชนนี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 19). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธรรมกิตติ บวบมี. (2565). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับเทคนิคเกมมิฟิเคชัน (Gamification) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นันทน์ภัส ดวงคำ และสรชัย ชูชีพ. (2567). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมตตาศึกษาในพระราชูปถัมภ์*. *วารสารสันตยาภรณ์ วัดหนองนกด*, 2(6), 26-37.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- ประวิทย์ ธงชัย. (2566). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ : รายวิชา VLE310 โดยใช้วิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี*. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 7(6), 201-214.
- พิษณุ อยู่พ่วง และภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์. (2565). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและแปลความหมายแผนที่ รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปทุมพิทยาคม*. *วารสารครุทรรศน์*, 2(3), 65-80.
- มานิตย์ ลังก้า. (2564). *การจัดการเรียนรู้ด้วยชิปปาโมเดล ในรายวิชางานบริการซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาไฟฟ้ากำลังวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม*. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์*.
- รัชนิกร สุดใจ และสง่า วงศ์ไชย. (2564). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบจิ๊กซอว์*. *วารสารศิลปะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 1(6), 16-26.
- วรารณ ทรายทอง และสิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์. (2565). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนตะกั่วป่า “เสนาบุญกุล” ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะกับการสอนแบบปกติ*. *วารสารร้อยแก่นสารมหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 7(5), 237-247.
- วิเชียร เกษประทุม. (2558). *หลักภาษาไทย*. เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.

- ศิริณา ไกรศิริ. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีวัดระฆัง ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สุภาพรณ พิลาดรัมย์. (2565). การพัฒนาทักษะการสะกดคำและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเรื่อง อ่านออก เขียนได้ และสื่อสารเป็น โดยใช้รูปแบบการสอนตามโมเดลชิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2(4), 587-606.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. พรักหวานกราฟฟิค.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5). โอเดียนสโตร์.
- Chibani, H. (2017). *Towards a conceptual framework for effective Mathematics teaching in Lebanon: A multiple case-study*. Doctoral Dissertation, Saint Joseph University.